

NOORD-BRABANDER.

Donderdag 14 November.

DICERE VERUM QUID VETAT?
H O R A T I U S.

KERKELIJKE STAAT.

R O M E.

Den 7den October vertrok de Heilige Vader van het Quirinaal Paleis om bij de Paters Camadullen het middagmaal te gebruiken en zich naar Castel-Gandolfo te begeven. Bij het doortrekken te Frascati, stapte Z. H. aan de Cathedrale Kerk af, alwaar de H. Vader, te midden der volkstoejuichingen, door den Bisschop, de geestelijkheid en de magistraten ontvangen en de zegen met het H. Sacrament gegeven werd. Z. H. de Paus bezocht den Kardinaal *Pacca*, welke zich in die stad bevond en gaf van de galerij zijner residentie den zegen aan het volk. De H. Vader ging naar *Rufinella* een bezoek bij de Koningin *Douairiere* van Sardinie afleggen, die den Oppersten Herder met de grootste blijken van eerbied ontving en uitnoodigde, om gezamenlijk de opdelvingen, welke deze Prinses op den berg *Tusculum* laat doen, te gaan bezigtigen.

Onderscheidene merkwaardige voorwerpen, die in deze opdelvingen gevonden zijn, waren in eene prachtige tent bij een verzameld.

De heilige Vader zette zijne reis naar de Camadullen voort, bezocht hunne Kerk, en na zijn gebed gedaan te hebben, liet hij het klooster tot den voetkus toe. Des avonds kwam Z. H. te Castel-Gandolfo aan. Van alle zijden waren de bevolkingen toegesnel om hunnen Souverein te zien en hunnen eerbied en vreugde te betuigen.

Vooraf de inwoners van *Marino* hadden illuminatiën, vuurwerken, eerebogen en luchtballen voorbereid. De bevolking van Castel-Gandolfo was den Paus onder vreugdekreten, waarvan de lucht weergalmde, te gemoet gegaan.

Illuminatiën, het bulderen des geschuts, de muziek, met één woord, alles kondigde vreugde aan.

Den 8sten begaf zich Z. H. naar *Albano*, alwaar Hoogstdezelve door den Kardinaal-Bisschop, de geestelijkheid en de magistraten ontvangen werd. De H. Vader bezocht de Cathedrale Kerk en ontving de benedictie, waarna Hij het Seminarie en het nazareesch collegie met een bezoek verceerde. Na het middagmaal gebruikt te hebben, begaf zich Z. H. naar de Collegiale kerk en het klooster der Dominikanen. Het volk hernieuwde deszelfs vreugdebetuigingen, even als daags te voren. Des avonds was er wederom te Castel-Gandolfo illuminatiën en werden er vuurwerken afgestoken. De Koningin van Sardinie kwam den H. Vader aldaar begroeten.

Den 9den kwam de opperste Herder binnen Rome terug, alwaar de bevolking zijne terugkomst op de plegtigste wijze vierde.

— Z. H. de Paus is van zijne onpasselijkheid volgens berichten van den 29sten October geheel hersteld, maar zal vooreerst zijn zomerverblijf nog niet verlaten, om het Vatikaan te betrekken, zoo als in andere jaren omstreeks dezen tijd gewoonlijk geschiedt. Drie leden van het Heilige Collegie liggen thans gevaarlijk ziek. De Kardinalen *Macchi* en *Tiberi* schijnen hopeloos te zijn; den kardinaal de *Gregorio*, die te *Civita-Vecchia* ziek ligt, vleit men zich nog te zullen behouden, daar dezelve, ofschoon 81 jaren oud, een zeer sterk gestel bezit. — De Hertog van *Bordeaux* trekt nog altijd de aandacht van geheel Rome tot zich, vooral sedert men vernomen heeft dat hij Oostenrijk heimelijk verlaten, en op de reis den rol gespeeld heeft van eenen bediende des Hertogs de *Levis*, die tot dat einde van een ouden pas gebruik heeft gemaakt. Er wordt eene geschikte woning voor hem gezocht, waaruit men opmaakt, dat hij voornemens is eenigen tijd alhier te vertoeven. Eergisteren heeft hij bij de Koningin weduwe van Sardinie een bezoek afgelegd."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 10 November.

De *Allgemeine Augsburger Zeitung* maakt den volgenden brief, welke Mgr. de Aartsbisschop *von Dunin* vóór zijn vertrek naar Posen, aan den Koning van Pruisen geschreven heeft, bekend.

„ Een onbepaald vertrouwen in de Koninklijke woorden, uwer Majesteit, uitgedrukt in *genadige en welwillende bedoelingen*, door welke ik naar Berlijn den 14den Maart dezes jaars geroepen ben, stellende, ben ik den 5den April alhier aangekomen. In de onderhandelingen met den Staats-Secretaris *Duesburg*, als mede in

mijne brieven van den 9den, 16den, 19den en 23sten April en 1o Junij, heb ik alle mogelijke en met mijne regten overeenkomstige middelen voorgesteld, en al de verklaringen gedaan, die ik konde doen, zonder mijn geweten en de voorschriften van de Catholijke godsdienst te kwetsen, ten einde de zaak der gemengde huwelijken voor het welzijn mijner kerk en ten genoegen uwer Majesteit te regelen, en eindelijk om weldra naar mijne verlatene Bisdommen terug te keeren. Ongelukkig heb ik het geluk niet gehad mijne ijverigste pogingen, mijn onbepaald vertrouwen en mijne vaste hoop met den verlangden nitslag bekroond te zien; integendeel, den 10den dezer maand ontving ik tot mijne grootste droefheid, bij een kabinets bevel Uwer Majesteit, het berigt, dat het mij niet kan vergund worden naar Posen terug te keeren, uithoofde ik mij niet met de aan mij gedane voorstellen, vereenigd had.

De genade uwer Majesteit zal gewaardigen mij te vergeven, dat ik de verklaringen in mijnen brief van den 1sten Junij gedaan, niet herhale. Ik ken noch kan geene andere *ontwerpen* doen, dan die in mijne hierboven vermelde brieven verval zijn, zonder mijn geweten, mijne kerk, en mijne bediening te kwetsen en zonder afvallig te worden.

Daar uwe Majesteit in afwachting van nieuwe voorstellen van mijne zijde, zedelijk onmogelijke voorwaarden, om naar mijne bisdommen terug te keeren, heeft gesteld, en deze terugkeer hierdoor onbepaaldelijk verwijderd is, en daar ik geenszins met onverschilligheid de wanorde zou kunnen aanzien, die in het kerkelijk bestuur mijner bisdommen heerscht, welke, hoe langer mijne afwezigheid voortduurt, zal toenemen, ben ik volgens mijn geweten verplicht geweest, gisteren Berlijn te verlaten en mij naar Posen te begeven, ten einde, volgens mijne herderlijke zending, voor het behoud mijner kudde te waken.

De vrijheid nemende van dezen stap aan Uwe Majesteit kennis te geven, welken ik, naar het voorbeeld van den *H. Petrus*, den prins der Apostelen, van den *H. Paulus*, den Apostel der Heidenen en van vele heilige Bisschoppen der eerste eeuwen van het Christendom gedaan heb, koester ik de groots'e hoop, nu ik uit zuiveren ijver en tot geruststelling van mijn geweten naar Posen terugkeer om het doorluchtig Koninklijk werk *der genadige en welwillende bedoelingen*, hetwelk mij naar Berlijn geroepen heeft en der zoo algemeen bekende gerechtigheid Uwer Majesteit te genieten; en dat het niet geoorloofd zal zijn, dat eenige hinderpaal, op welke wijze het ook zij, noch aan mij in de herderlijke bedieningen, noch aan de Catholijke Kerk en de voorschriften van de Godsdienst, door Uwe Majesteit gewaarborgd, gesteld worde.

Ik verblijf met den diepsten eerbied voor uwe Majesteit enz.
„ Gegeven den 4den October 1839.”

ENGELAND.

Londen den 9 November.

De groote tijding van den dag is de nieuwe financiële crisis in Amerika. Een aantal banken hebben de betalingen in klinkende munt moeten opgeven, en de bekende *United States bank* heeft hare betalingen geschorst. Zulks is den 10den der vorige maand het geval geweest. De aandeelen in de genoemde bank zijn van 100 op 60 gevallen.

Wel trachten nu belanghebbenden het springen van de *United States bank* met de overige Pensylvaansche banken te verwarren; te weten, men stelt het voor als of zij slechts hare betalingen in gereed geld geschorst heeft; doch de meest geachte bladen verzekeren het tegendeel.

Men mag zeggen, dat het niet slechts eene geldelijke crisis is, welke in de Vereenigde Staten uitbarst; maar de oorzaken van het tegenwoordig lagchelijk oogenblik staan met mispelijke, staatkundige en handels-redenen in verband, die sints twintig jaren reeds gewerkt hebben. De plannen van eenige uitmuntende personen, als een *Clinton* en anderen, ter ontwikkeling van nijverheid en handel, hadden heilzame vruchten; doch zij werden opgevolgd door andere lieden, die zich door buiten-

sporigheid, onkunde, speel- en hebzucht lieten leiden en zóó den Staat al in dieper en dieper verwickelingen stortten; waarvan de Generaal Jackson, de heeren van Rare en Biddle zich, met der daad, tot speelballen lieten gebruiken.

Na de afdoening van de staatsschuld werd het aanzienlijk overschot in de banken der verschillende staten gelegd, en stonden deze alzoó vijandig tegen de algemeene Amerika bank over. Door de bedoelde belegging aangeprikkeld, werden nieuwe banken gecreëerd, uitgebreidespeculatiën aangegaan, en reusachtige ondernemingen ontworpen. De United States bank volgde te ondoordacht den stroom, en rigtte zelfs nieuwe takken op. Elke staat gaf in het wilde papier uit, zoodat die van Nieuw-York alleen thans 200 millioen dollars schuld heeft, met vele werken onvoltooid of niets opleverende, en eene jaarlijksche betaling van 10 millioen dollars rente.

Deze handelingen bragten de gevolgen voort, die men er van kon voorspellen, op de prijzen der levensmiddelen, op de bedrijven en zeden. De prijzen rezen, en men durfde als het ware niet meer aan den betaaldag te denken. De schok van 1837 opende het eerst vele oogen; maar het kwaad zat reeds te diep. De New-Yorksche banken vooral hielden zich ten minste van nu af binnen de palen der matigheid. Het gedrag der United States Bank was echter juist omgekeerd; daardoor werden vele individus geholpen, maar ten koste van het algemeen; zij drukte op de katoenmarkt, strijdig met de gezonde beginselen van bankwezen. Het oprigten van een agentschap hier te Londen, de bereidvaardigheid van hetzelfde om alle papier te negotieren, aan alle ondernemingen deel te nemen, leidde haar verder van het spoor.

Eindelijk is de dag van het financiële wee gekomen; de bank der Vereenigde Staten schiet te kort en men heeft de bankbreuk van verscheiden staten van Noord-Amerika te voorzien, indien andere deze niet op eene soliede wijze bijspringen. De dag van reactie in handel, geldomloop en crediet is gekomen. Het land is nooit rijker geweest in oogsten, opbrengten, nijverheid en middelen; maar het is gedeeltelijk geruïneerd door een slecht stelsel, in werking gebragt door lieden, die uit verschillende, deels goede, deels slechte bedoelingen hebben gehandeld.

FRANKRIJK.

P A R I J S den 10den November.

TELEGRAFISCHE DEPECHES.

Toulon 9 November 9 uren 's morgens.

Algiers den 4den.

De Maarschalk Valée aan den President van den Raad.

Het korps onder de bevelen van Z. K. H. den Hertog van Orléans is den 2den te Algiers, komende uit Constantine te land, aangekomen. De Prins is zeer welvarend. Hij is den 28sten de ijzeren-Poorten doorgetrokken en heeft het fort van Hamza den 30sten doen slechten.

Toulon, den 9den November, 9½ uur.

De Zee Prefect aan den Minister van den Raad.

De Koninklijke Prins is den 2den in goeden welstand met den Maarschalk Valée, komende te land uit Constantine aangekomen.

Bayonne den 9den November 9½ uur.

De Generaal Kommandant der 20 militaire divisie aan den Minister van Oorlog.

Den 30sten was het hoofdkwartier van Espartero te Lasparras; de andere divisien van het leger van het Noorden te Bordon en Alcoriza, die van het leger van het Centrum te Fortanete en Mosqueruela.

— Men meldt uit Perpignan van den 4den November jl.

De tijding der gebeurtenissen te Berga den 28sten is bevestigd.

De staatkundige gevangenen zijn in vrijheid gesteld en alles was in het kommandement van het Carlistische leger veranderd.

De Generaal Sagarra, thans aan het hoofd der Carlisten in Catalonie, is een oud Cataliaansch officier; een bedaard man, en vooral vijand van het vernielingsstelsel, hetwelk de Graaf d'Espagne had aangenomen.

— Van de Grenzen van Catalonie onder dagteekening van den 4den wordt gemeld dat de junta van Berga den Generaal Sagarra met het Opperbevel, hetwelk de graaf d'Espagne uitoefende, inderdaad bekleed heeft, doch deze verandering, welke beweegreden de junta ook gehad heeft om daartoe te besluiten, heeft geen plaats gehad, dan in het royalistisch belang. Men heeft het grootste vertrouwen in de dapperheid, het beleid en de gehechtheid van Sagarra. Cabrera heeft hem drie honderd paarden gezonden om zijne kavallerie te versterken. (Gazette de France).

Brieven uit Corogna van den 26sten October houden in, dat eene wapenstilstand gesloten is tusschen den Kapitein Generaal van Gallicie en de hoofden der benden, die de provincie doorliepen.

Dit verdrag is den 22sten October des middags ten uitvoer gelegd en zal, naar men zegt voortduren, tot dat men de instructien, die te Madrid gevraagd zijn, zal ontvangen hebben; de hoofden der opstandelingen schijnen onmiddellijk met het Gouvernement der Koningin Isabella te willen handelen. Diezelfde brieven voegen er bij, dat men algemeen daacht dat de hoofden der benden bepaaldelijk de regten der Koningin zouden erkennen.

(Moniteur parisien.)

Men zegt dat reeds twee gevechten zouden hebben plaats gehad tusschen de troepen van Espartero en die van den graaf Morella welke laatste een aanzienlijk voordeel zouden hebben behaald. Men verwacht de bevestiging dezer tijding en meer omstandige inlichtingen.

(Idem)

BELGIE.

BRUSSEL den 11den November.

Getroffen, even zoo als de geheele wereld moet zijn op het vernemen der tijding nopens de huiszoekingen, te gelijker tijd te Gent, Brussel en Antwerpen, hebben wij trachten te weten te komen, wat ook de oorzaak van dezen maatregel mogt geweest zijn, en wij bekenen het, wij hadden gevreesd dat dezelve wat ligtzinnig bevolen was, terwijl eene Orangistische zamenzwering en pogingen tot restauratie op dit tijdstip, nu al de akten door Europa ten uitvoer gelegd zijn, om de Belgische nationaliteit te bekrachtigen, ons als eene dwaze zaak zijn voorgekomen en nog voorkomen.

„ Onze inlichtingen hebben ons doen vernemen, dat de daadzaken welke ter kennis van het gezag gekomen zijn, de bevolene maatregelen regtvaardigden. Wij kunnen die daadzaken nog niet bekend maken, welke de bevolene instructien te Gent over de ontwerpen van Contra-revolutie, waarvan de Messenger het manifest in zijn artikel van den 1e. November jl bekend heeft gemaakt, ontdekken maar kunnen verzekeren, dat die daadzaken belangrijk zijn en indien het gezag niet alle mogelijke nasporingen had gedaan om tot de volledige ontdekking der waarheid te geraken, men hetzelfde te regt van zwakheid en onverschilligheid zou hebben kunnen beschuldigen.

Wij hopen dat de staat der procedure ons weldra in de gelegenheid zal stellen de bewijzen ter ondersteuning onzer vooruitstellingen te leveren.

(Indépendant).

— Omtrent deze huiszoekingen verneemt men het volgende:

Het geschrift: *Gedrag der Orangisten*, waarvan de inhoud tot geregeltelijke vervolgingen aanleiding geeft, houdt in vooral hoop en smaad aan den Koning der Belgen; trekt de Constitutionele regten, welke hij geniet in twijfel, ontkent den titel, die hij door den wil der natie verkregen heeft en betwist de geldigheid van het werkder Conferentie en van het traktaat.

Zie hier een uittreksel uit dit artikel.

„ De Conferentie van Londen niet wettig zijnde volgens de beginselen van het volken regt, heeft niets kunnen wettigen. Zij heeft vaneelders haren titel, zelfs niet uit de noodzakelijkheid kunnen ontleenen. Al de verhandelingen van het openbaar regt veroordeelen dezelve en wij hebben deze alleen als eene niet onfankelijkheid te beoordeelen. Dezelve niet te erkennen is een zeer merkwaardig punt niet alleen om ons besluit ten aanzien van Vorst Leopold te regtvaardigen, maar ook, opdat de revolutionnaire hoofden zich in de tegenwoordigheid van het Orangistische gezag bevindende; zich daarvan niet zouden kunnen bedienen. Wij spreken hier niet van het Koninklijk, maar alleen van het Orangistische gezag, hetwelk het overweldigend Gouvernement moest opvolgen.

„ Het is te vergeefs dat de groote schulddigen, geplaatst voor hunne regters, zouden aanvoeren, dat de Koning der Nederlanden zelf tot de besluiten der vergadering is toegetreten. De Koning der Nederlanden kan niet ingeroepen worden in naam van hetgeen hij gedwongen is te doen, vermits hij het regt niet heeft erkent en openlijk verklaard, dat hij niet dan voor geweld zwichtte. Hij heeft het beginsel in al deszelfs kracht gelaten, en wij maken daarvan ons wapen. Het is krachtens dit onwederlegbaar beginsel, dat Vorst Leopold voor ons niets meer kan zijn, dan hetgeen hij vóór den opstand van Brussel was”.

HOOGHE RAAD DER NEDERLANDEN.

Zitting van Woensdag, den 24 October.

In deze zitting is behandeld het beroep in cassatie, geïnstituëerd door D. M. van der Ven en H. Schwabach, bij arrest. der Civ. Regtb. in Holland van 29 Augustus jl., de eerste schuldig verklaard aan valsheid in geschrifte van koophandel en onderhandsch geschrift, door het namaken van handteekeningen, en aan het des bewust gebruik maken van valsche geschriften van koophandel, en tweede requirant van medeplichtigheid aan bovenvermelde misdaden door het verschaffen van middelen, die tot de valsheid hebben gediend, en het des bewust verschaffen van middelen aan den dader, die dienden om de misdaad voor te bereiden en te doen gelukken. Bij dit arrest is van der Ven veroordeeld tot geessening, brandmerk en 15jarig confinement en H. Schwabach tot 3jarig confinement en ieder in eene boete van f 50; naar aanleiding van art. 147, 148, 164, 165, 59, 60, C. P., in verband met de publicatie van 11 December 1813.

(Weekblad van het Regt.)

Zitting van Woensdag den 30sten October.

De Advokaat-Generaal, Mr. L. A. Lightenvelt, heeft deszelfs conclusien genomen in de zaak van D. M. van der Ven en H. Schwabach, req. in cassatie van een arrest van de Criminal-Regtbank in Holland (ziet hier-boven). In zinn en substantie heeft Adv.-Gen. zich aldus uitgedrukt:

„ E. H. A. Heeren! Ik mag aan dezen Hoogen Raad niet verbergen, dat mijn standpunt in dit geding, ten aanzien der daarin gemoveerde kwestie, omtrent de bevoegdheid van andere ambtenaren, dan die welke bij de wet bepaald zijn, om als griffiers of substituant-griffiers

fiers te fungeren, niterst moeilijk geworden is door het arrest, hetwelk de Hooge Raad in de zaak van *van der Ploeg* geveld heeft. Want met volharding en nieuwen aandrang een beginsel te blijven verdedigen, en eene regtsleer te blijven verkondigen, welke door den Hoogen Raad verworpen zijn, dit zoude welligt doorsommigen, als eene oneerbiedige hoofdigheid, ten aanzien van het hoogste regterlijke collegie, kunnen aangemerkt worden. Van den anderen kant, in eens, en als het ware op bevel, eene leer en een beginsel af te zweren, welke ik nog voor weinige dagen verklaarde de vrucht te zijn van mijne rijpste overwegingen, van mijne beste regterlijke kennis en van mijne innigste overtuiging, dit zoude voor anderen misschien eene zwakheid, eene versaliteit verraden, welke aan eenen ambtenaar van het O. M. bij den Hoogen Raad niet betamen, en welke in allen geval weinig geschikt zijn zoude, om mij in achtbaarheid bij dezen Hoogen Raad te doen winnen, hetgeen ik aan zelfstandigheid zou verliezen.

Want men zegge niet: de zaak is *niet dezelfde*. Ik stem dit toe, maar het *beginsel* onzer regterlijke instellingen, hetwelk in deze zaak, naar mijn eerbiedig oordeel, geschonden is, is *hetzelfde*, het doet zich slechts onder andere omstandigheden voor. *Hier een gezworen klerk; daar een vervangend substituit-Griffier*: beiden even onbekend bij de wet. Ik erken het, de eene ontleende zijn bestaan uit *eene hoogere bron* dan de andere. In de eene zaak geldt het een *inamovibel* Griffier; hier een griffier, tot weder opzeggens toe. Dit is het verschil van omstandigheden.

Ware nu een arrest van den hoogen raad *wet en regelmaat* voor de ambtenaren van het O. M. bij denzelven, dan was mijne gedragslijn van zelve op eene wettige wijze aan mij voorgeschreven. Dit niet zijnde zal ik tusschen de twee klippen van *oneerbiedigheid* aan den eenen en *gebrek aan zelfstandigheid* aan den anderen kant, trachten heen te zeilen, door het nemen van eenvoudige conclusien, welke ik slechts door weinige toelichtingen zal laten voorafgaan.

Ik stem in met al hetgeen de spreker voor den requirant van *cassatie*, omtrent het belangrijke van het griffiers-ambt aan U. E. H. A. heeft voorgedragen. En wil de Hooge raad zich daarvan meer en meer overtuigen, hij raadplege dan slechts *Mertin Rep.* in voce *Greffier*, alwaar de geheele geschiedenis van griffiers-ambt wordt opengelegd. Twee aanhalingen uit dien schrijver zal ik mij slechts veroorlooven, om te doen zien het gewigt, dat hij aan die betrekking hecht.

Sub. No. XI voce *Greffier*. zegt hij: » les greffiers sont du corps ou de la cour ou juridiction à laquelle ils sont attachés; » en verder: » C'est parce que les greffiers sont considerés comme membres de la juridiction à laquelle ils sont attachés, que par l'art. 63 de la loi du 20 Avril 1810 il est dit: » ect. Ik zal hierbij alleen opmerken, dat door de wet op de R. O., het aanzien en het regterlijk standpunt der Griffiers zeker *niet zijn verminderd*.

Mijne te nemen conclusien rusten op twee hoofpunten.

Het *eerste* punt: art. 59 van het W. v. Strafr. is geschonden, doordien de regter-Commissaris vergezeld was bij de verhooren door een *beëdigd klerk*, en geenszins door een Griffier of substituit-griffier.

En het *tweede* punt, die schending stelt eene radicale nietigheid en schending van wet daar.

Het eerste punt behoort, naar mijn eerbiedig oordeel, geen beoog: de schending van art. 59 is manifest door het optreden van een gezworen klerk, in de plaats van den Griffier. Die stelling rust op dit mijn eenvoudig en, naar ik meen, wetmatig begrip, dat wanneer men de *oorspronkelijke bevoegdheid* (het radicaal) van een regterlijk ambtenaar *van elders* ontleent dan *uit de wet*, men dan noodzakelijk in het onbepaalde en in het willekeurige, te dien aanzien moet vervallen, omdat men dan nimmer op *wettige* gronden verklaren kan, waar die *bevoegdheid* van iemand *als regterlijk ambtenaar ophoudt* en waar zijne *onbevoegdheid* als dusdanig begint.

Omtrent het *1ste* punt kan men tegenwerpen, de nietigheid staat *niet uitgedrukt bij de wet*. En hieromtrent hebben mij de redeneringen van den geëerden pleiter voor den requirant van cassatie, niet geheel bevredigd. Die redeneringen zijn, op haar zelve genomen, goed, en ik neme die gaarne voor de mijne aan, maar zij zijn *niet voldoende*; zij strekken immers alleen ten belooge, dat die nietigheid, die *niet* staat uitgedrukt bij de wet, echter noodzakelijk is, als zijnde het eenige middel van voorziening, en men zoude daaruit alleen het gevolg kunnen trekken, dat zij had *behooren uitgedrukt te zijn* bij de wet. Mijne stelling is anders; de nietigheid is eene dier radicale nietigheden, welke niet behooren uitgedrukt te zijn bij de wet, en echter door den regter niet alleen *kunnen*, maar moeten toegepast worden. Om hier niet op mijn eigen gezag te redeneren, beroep ik mij op *Sirey, les cinq codes avec notes et traités*. Daar vinde ik een geheel tractaat over *nietigheden, welke niet zijn uitgedrukt bij de wet*. De Franschen hadden ook hun art. 1030 C. P. C."

De adv.-gen. treedt hier in eene ontwikkeling van dit punt en herinnert daarbij, dat art. 99 No. 2 R. O. wel degelijk spreekt van de vernietiging van handelingen, arresten of vonnissen, wegens *schending* der wet. Het blijkt daaruit zegt de adv.-gen., dat nietigheid, wegens *schending* der wet, wel degelijk bij onze wetgeving verondersteld is.

De geëerde pleiter voor den req. had ook vermeend, dat er eene verkeerde qualificatie, naar art. 147 C. P., zou geschied zijn. Adv. Gen. vindt echter de qualificatie der Criminele Regtbank goed en overeenkomstig het gemelde art. 147. Adv.-Gen. antwoordt voorts op die aanmerking met aan te halen Carnot no. 6, ad art. 147. terwijl de Raad overigens de stukken van overtuiging in dit proces met de gemelde plaats van Carnot gelieve te vergelijken.

Ten slotte vermeende de Adv.-Gen., dat het desistement van *Schwa-*

bach van het beroep in cassatie, niet zoo regelmatig geschied is, als dit wel wenschelijk ware, doch de Adv.-Gen. begreep tevens, dat de Raad daarin thans moest berusten.

Op bovengemelde gronden concludeerde de adv.-gen. tot de cassatie van het uitgesproken arrest en tot vernietiging der geheele instructie, van af het oudste stuk, waarbij een beëdigd klerk als Griffier is opgetreden, alsmede tot verzending der zaak naar het Prov. Hof van Holland.

De Raad heeft de uitspraak in deze bepaald op 19 Nov. aanstaanden. (*Idem.*)

J U B I L E E.

Het is zeer natuurlijk dat de belangrijke gebeurtenis, waarvan de Catholijken in Nederland thans de eifhonderdjarige gedachtenis vieren, niet alleen ruime stof tot nagedachten oplevert, maar tevens het onderwerp van meenig gesprek uitmaakt. Ook zij die aan dit waarachtig *Christelijk-Katholijk* feest geene deelneming, of dewijl zij van de kerk en leer, waartoe *Willibrord* behoorde, en welke hij verkondigde afgefallen zijn, geen deel nemen kunnen, veroorloven zich wel eens hunne gevoelens daarover in gemeenzame gesprekken uit te drukken, welke misschien voor het publiek wel van eenig belang zijn kunnen. Dit vond althans plaats in een gesprek van eenen zoogenaamden Oud-Catholijken, voorgevende tot de Utrechtsche bisschoppelijke geestelijkheid (*Cleresie*) te behooren met eenen wezenlijk Catholijken, hetwelk wij hier hoofdzakelijk mededeelen:

J. Wat hoor ik? In uwe kerken wordt zulk een groot feest gevierd?

K. Ja: van den *H. Willibrordus*, den eersten Bisschop van Utrecht en verkondiger van het Christengeloof in deze landen.

J. zoo, zoo, van *Willibrordus*? Nu dat had ik gehoord.

K. Verwondert gij U daarover? is die gebeurtenis niet belangrijk genoeg? volgens het meest aangenomen gevoelen is hij den 6, of 7den November 739 gestorven. Bevreemt het U dat wij op eene bijzondere wijze daaraan denken?

J. Neen dat niet. Maar hoe viert gij dat feest.

K. Wij, wij vieren het elfde eeuwfeest van dien H. Man, die ons Geloof hier verkondigd heeft, waar voor wij God, den Gever van alle goed danken, ons daar bij dankbaar verheugende, dat wij hetzelfde nog niet tegenstaande alle omwentelingen van elf eeuwen, door Gods Goedheid ongeschonden behouden hebben.

J. Nu wat het Geloof aangaat, dat zij zoo maar. . . . .

K. Wat, maar? Ik ken niets belangrijker. Uw geloof moge u weinig ter harte gaan, dat is uw zaak, mij is het het dierbaarste. daarover Jubileer ik.

J. Gij verstaat mij niet, ik kan mij niet voorstellen dat gij over *Willibrordus* feest houdt.

K. waarom niet?

J. Hij is een heilige van ons.

K. Hoe *Willibrordus* een Janseniste heilige? vergeef mij, dit woord beledigt u, die niet gaarne uwen sectennaam hoort. Het ontviel mij door uw vreemd gezegde. Een heilige van ons!! ei lieve! leg mij dat eens uit.

J. Niets is eenvoudiger. Gij behoort tot de zendelingen in dit land, wij tot de Bisschoppelijken, nu, gij zegt zelfs, *Willibrordus* was de eerste Bisschop van Utrecht en wij staan nog onder zijne opvolgers van *Santen, Bon* en *Vet*. Begrijpt gij nu dat als er over *Willibrordus* moest feest gehouden worden, wij het zouden moeten doen en niet gij.

K. Dat is keurig. Uw Pastoor heeft U dit kurieus voorgedragen.

J. Neen, maar is ook gegrond.

K. om gegrond te zijn zoude de opvolging moeten worden bewezen, doch. . . . . neen ik wil in al die geschiedkundige onderzoekingen thans niet treden. Een enkel puntje zal ons geheel geschil beslechten. Mogt het U de oogen openen! Wie heeft *Willibrordus*, Bisschop der Vriezen of van Utrecht gemaakt?

J. dat is gemakkelijk. Is het anders niet? Dat heeft de Paus gedaan. Ik meen dat hij *Sergius* heette 't is het zelfde hij was Paus van Rome, en die zelf heeft hem gewijd, *Clemens* genaamd en naar herwaarts gezonden.

K. Hij had zich dan niet zelf tot Bisschop van Utrecht gemaakt.

J. Wel neen. Hoe zou hij dat hebben kunnen doen?

K. Wel nu, als uwe *Santens, Bons* en *Vets* toonen, dat zij ook van den Paus gezonden tot Bisschoppen aangesteld en als Bisschoppen bevestigd zijn, zullen wij hen als opvolgers van *Willibrordus* erkennen; wij zullen hen eerbiedigen en hun al dien eerbied bewijzen, dien wij aan wettige Bisschoppen verschuldigd zijn; doch zoo lang zij dat niet kunnen, zijn zij geen opvolgers van den *H. Willibrordus* en missen zij de wezenlijke overeenkomst met hem, die, zoo als gij zelf erkent, door den Paus was gezonden en tot Bisschop aangesteld.

J. Dat is waar, dat onze Bisschoppen niet door den Paus aangesteld zijn, door hem niet erkend worden en zelfs geëxcommuniceerd zijn. Maar de Pausen?

K. Hoor, ik weet, dat ik geene bevoegdheid heb, om tusschen den Paus en die mannen te beslissen, of gij dat doen kunt en zulk een lange reeks van Pausen, van uitmuntende Pauzen te veroordeelen, moogt gij voor Gods vierschaar verantwoorden. Ik houde mij aan het kenteeken mij in den *H. Willibrordus* voorgesteld. Hij die met de zielzorg over mij wettig zal belast zijn, moet even als *Willibrordus* door den Paus als zoodanig aangesteld of erkend zijn. Zoodanige zijn de zendelingen, die het kerkelijk regtsgebied in deze landen uitoefenen; zij zijn in dit opzigt de opvolgers van onzen grooten geloofsverkondiger en daaraan houden wij ons.

J. Ik zou u toch ook bewijzen van zending voor onze Bisschoppen kunnen aanhalen.

K. Ja misschien, banvonnissen. Doch nog eens ik doe in deze

zaak geen uitspraak maar houde mij aan het kenteeken der zending, zoo als *Willibrordus* had en alle Bisschoppen hebben moeten.
J. Nu vaar er wel mee. Ik groet U.

GROOT CONCILIE VAN AL DE PROTESTANTSCHER KERKEN.

In eene *Meeting* van het Consistorie van Edimburg in de afge-loopene lente gehouden, drukte *Dr. Muir* zijn bijzonder gevoelen uit, dat, aangezien de voortgang van het Papismus en de staat der gemoederen, het oogenblik naderde, zoo het niet gekomen was, waarop het de plicht van al de protestantsche kerken zou zijn zich te vereenigen, ten einde zich onderling door hunne adviezen in te lichten. In dit Concilie moest men maatregelen nemen in overeenstemming met de vorderingen van den dag en de plichten der algemeene kerk, ten einde paal en perk aan de onregmatige toe-eeningen (?) der papisten te stellen. Wij zien dat op het vaste land dit denkbeeld bijval heeft gevonden, en met warmte is ondersteund geworden.

De eerwaarde *Lorimer*, uit Glasgow, door de schotsche kwakers gezonden, heeft onlangs Holland bezocht, ten einde over dit belangrijk onderwerp het gevoelen der leeraren van de duitsche kerk in te winnen. Overal is hij met opene armen ontvangen.

Duitschland heeft onlangs en op eene zeer treffende wijze de trouweloosheid der pausselijke kerk, die de belgische omwenteling heeft doen rijp worden en tot stand komen, gevoeld en ondervonden. Dit land heeft ons ook het droevig schouwtooneel van een Vorst, afstammeling in de regte lijn van den beschermer van Luther opgeleverd, die met kalmte zijn oorsprong in den boezem der ver-zaking van Godsdienst verlaten heeft.

Een ander vraagstuk is op den voorgrond gesteld als eene be-wegreden te meer, om de Protestantsche Christenheid, ik wil zeggen, de plicht der kerken van dezen tijd, jegens de joden, dit oud erfdeel Gods, te vereenigen.

De bekeering der joden en de verdedigende te nemen maatregelen tegen de papisten, zouden de onderwerpen zijn, welke in dit ontworpen groot Concilie in overweging moeten worden gebragt.

(Times).

Voor een dergelijk ontwerp zou een Engelschman uitroepen: *Fudge?*

ADVERTENTIEN.

*** *J. N. COOLEN*, Vendumeester te 's Bosch, zal op Dingsdag den 19den November 1839, des Namiddags ten 2 ure ten zijnen Huize laten verkoopen.

Eenige Fraaije Rariteiten, LANDKAARTEN en BOEKEN, waaronder een Extra goede 2 voetsche TELESCOOP met 2 vermogens en koperen TAFELVOET met mahogniehouten VELDVOET.

Een Extra VEERKIJKER VAN DOLLAND op Koperen Voet.

Een ZAK-VERKIJKER VAN RAMSDEN met 2 Vermogens.

Een zamengesteld MICROSCOOP met 4 Ver-grootingen in Koper.

Een STANDAART-EL met Beweegbare Nonius in Mahogniehouten KISTJE.

Eenige VERF en TEEKENGEREED-SCHAPPEN, Fraaije HOLSTER en ZAKPISTOLEN.

Een zeer Goede OCTANT, en meer andere RARITEITEN, alsmede eenige MOBILAIRE GOEDEREN, waarbij een groote partij Nieuwe WOLLEDEKENS en meer andere Goederen, ten zelve dage 's morgens van 10 tot 12 uren te zien.

*** Te HUUR in de Gemeente Helmond om dadelijk te aanvaarden een zeer modern welingerigt HEERENHUIZINGE, gelegen nabij de Markt, voorzien van drie BENEDENKAMERS, KELDERKAMER, ruim VOORHUIS, groote KELDERS, POMP, drie BOVENKAMERS, ruime ZOLDERING, eene groote BINNENPLAATS, WASCHHUIS en schoonen TUIN.

Te bevragen aan het Postkantoor te Helmond.

Graneuemarkt.

Te Amsterdam van Maandag den 11den November.

Tarwe prijsh., met goeden handel, aan gebruikers, 116 p. b. Pools. f 370; 128 p. ger. b. dito f 350; 124 p. n. roodb. Nas-saud. f 335; 128 p. j. Rijn f 350; 117, 118 p. roodb. Kon. f 315. 330; 127, 130 p. Kub. f 390, 305; 128 p. n. Kleefs. f 350, 123 p. n. Gron. f 300.

Rogge met levendige handel tot vorige prijzen; 121 p. o. Prui-sische f 214; 118, 120, p. j. dito f 158, 165, 167; 125 p. n. Overijs. f 204, 121 p. j. Pr. 170; 119 p. Pr. Pommer f 170; 118 p. Riga f 172.

Garst ruim prijshoudend, 90, 81 p. Vriesch w. f 146, 148; 103 p. Oldamm. dito f 172.

Haver in een doen, 78 p. oude Voer f 102, 103; 88 p. oude Fijne f 127.

Boekweit als voren, 118 p. Amersf. f 212.

In publieke veiling verkocht: 121 a 123 p. beschadigde b. Pool-sche, Tarwe f 302 a 339; 125 p. gemell. Kon en Kubanke f 205 a 10 verkocht en opgeh. en ook 125 p. f 313 bij partij; 117, 118 p. ruis Rogge naar kwaliteit f 145, 155.

Koolzaad in een doen; op 9 vat 56½ p. vl. Triester 34 p. st. Lijnzaad als voren; 107, 102 p. Koningsb. f 227½, 230, 232; 106, 108 p. Tilsch f 232½.

Raapolie dadelijk wel zoo aangenaam of liever weinig of geen handel; pr. 6¼w f 33½; Vlieg. f 32½; Dec. f 32; Mei f 32½.

Lijn Olie per 6¼w f 29; Vlieg f 28. Hennep Olie per 6¼w f 31½; Vliegend f 33½, ½.

Raapkoeken f 70 a 76; Lijnkoeken f 9 a 11½.

De prijzen der Granen, zijn 12den den November 1839 te EINDHOVEN geweest
Rogge (per Ned. Mud.) . . . . . f 6-50-a 0-00
Boekweit. . . . . - 5-00-a 0-00
Haver. . . . . - 3-20-a 0-00
het Nederlandsch Pond Boter. . . . . - 0-58-a 0-64
de 4 ————— Roggenbrood 36 Cent.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN. BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Maandag den 11den November 4½ Ure.

Werk. Sch. 2½ pCt. 51½, 51 Dito. 5 pCt. 98½, 98½ Kansbilj. f 23½
Am. Synd. 4½ pCt. 92½, 92½ Dito 3½ pCt. 76½ Handelm. 162, 160½, 7 Oost-Indie 5 pCt. 94½, 94½, 94½ Ardoins 85 p. st. 26½, 26½
Oude Russen 103½ Metaliek 103½.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De Belgische fondsen waren te Antwerpen den 12den dezer de 5 pCt 101, de 4 pCt. 92½, de 3 pCt. 70½. De Ardoins 27, 26½.

SCHIEDAM den 11den November.

Jenever het Nederl. Vat, zonder Fust, 22,75 }
Amst. Proef. het Ned. „ „ „ - 25,00 } Zonder de belasting.

Latere Berigten.

P A R I J S den 11den November

Den 3 en 4 dezer na eenige dagen zacht en schoon weder, even als in de maand Junij, is de stad Marseille door eenen zwaren regen geinnundeerd geworden, welke met zoo veel kracht viel, dat er tot heden geen voorbeeld van gezien is. De straten waren in rivieren veranderd en de Omnibussen tot aan de portieren in het water, geleken op Stoomboten.

—Berigten uit Madrid van den 1sten dezer melden, dat de stad niet een oogenblik is verontrust geweest, doch men wist uit eene goede bron dat de geheime genootschappen niet slapen en men bij de nationale garde trachtte te bewerken om eene beduidende Demonstratie te verkrijgen. Het is zeker dat de heethoofden de prorogatie der Cortes met een kwaad oog aanzien.

Berigten van den 3den dezer houden in, dat de gesteldheid hachelijk is. Het ministerie had nog geen besluit hoegenaamd genomen, terwijl de heethoofden hunne pogingen verduubelden, om hetzelfde hinderpalen in den weg te leggen. De geheime genootschappen vereenigden zich met de beweging der heethoofden; men wil het volk zien over te halen om de belastingen te weigeren en de municipaliteit, zegt men, zal zelf dit noodlottig voorbeeld geven. Men mag hopen dat de goede geest en de rechtschapenheid van het Spaansche volk dergelijke opstandige pogingen zal te keer gaan. Het gouvernement zal zich weldra in de noodzakelijkheid zien krachtdadige maatregelen te moeten nemen. Al de gemoederen zijn natuurlijker wijze ongerust.

BRUSSEL den 11 November.

Morgen zal de zitting der kamers geopend worden. Er zal geen troonreden worden gehouden, vermits de Koning zich nog te Wiesbaden bevindt.

Men verzekert dat onder het getal der eerste ontwerpen van wet, die der kamer zullen worden aangeboden, een ontwerp van wet op de granen voorkomt. Naar het schijnt, zou hetzelfde ten onderwerp hebben om tot den 15den Julij 1840 den uitvoer van de Tarwe, Rogge, Aardappelen en meel te beletten. De uitvoer zou zuiver en eenvoudig verboden zijn, zonder de verandering der prijzen, die in dien tusschen tijd kon plaats hebben, in aanmerking te nemen.

— Berigten uit Rome van den 31sten October melden, dat de Graaf d'Oultremont, Ambassadeur Zijner Majesteit den Koning der Belgen, aldaar is aangekomen.

— Men verneemt dat eene geregte huizsoeking bij den Graaf Duchâtel, adjudant van den Prins van Oranje, die in de omstreken van Doornik een landgoed bewoont, gedaan is, welke echter geen gevolg heeft gehad.

Volgens den *Messenger de Gand* van den 11den heeft een nader geregte onderzoek bij den advokaat *Metdepenningen* plaats gehad en het bevel van arrest tegen hem verleend, is, uithoofde zijner afwezigheid, niet ten uitvoer kunnen worden gelegd.

De *Gazette van Gendt* zegt stellig, dat de heer *Metdepenningen* voortvlugtig is.

De *Messenger de Gand*, antwoordende op den *Indépendant*, protesteert tegen alle denkbeeld van Orangistische zamenzwering in deze bewoordingen:

„De Orangisten te beschuldigen van in het geheim zamen zweren is ongerijmd. Nimmer heeft enig staatkundig gevoel, zich duidelijker als het onze doen zien. Al hetgeen wij denken, zeggen wij luid in de dagbladen, die onze zaak verdedigen; al hetgeen wij willen, verklaren wij zonder omwegen, zonder achterdocht, zonder vreesachtige behoudzaamheid.

„De omwenteling is de schande en den ondergang van België. Wij wilden de revolutie wel uitdooven met al hetgeen zij heeft te weeg gebragt. Ziedaar wat de Orangistische drukpers onophoudelijk met eene weergalmende stem uitroept. Wij zweren te zamen, zoo gij wilt, maar van de daken; wij drukken ons zoo duidelijk in de dagbladen uit, dat ons buiten dit niets meer overblijft te doen noch te zeggen.